

„Edinost“

Izšla enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 4. uri zvečer.

Naročnina znaša:

za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kronj

Naročnino je plačevati naprej. Na naročilo brez priložene naročnine se sprava ne odira.

Po točkah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 avč.); izven Trsta pa po 8 stotink (4 avč.).

Telefon št. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglaš

Se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, oamrtne in javne zahvale domači oglašit. se računajo po pogodbi.

Val dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nepravilni dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglašje sprejema upraviteljsko. Naročnino in oglašje je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upraviteljsko, in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, 11. nadst..

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcijska lista „Edinost“

Natisnila tiskarna konsorcijska lista „Edinost“ v Trstu

Slovenska narodna organizacija.

(Klic iz krogov slovenskih svečnikov na štajerskem.)

I.

Pogled na slovensko politiko je naravnost tužen. Tu vladajo taka zmedenost, nered in desorganizacija, da človek kar zgublja vse veselje za narodno delo in da je skoro obupati. Nihče ne ve, kaj in kak je naš slovenski program, za kaj se naj navdušujemo, za kaj naj delamo, kaj je naš narodni cilj?

Vsakdo dela politiko na svojo roko. Vnema se za to, kar se njemu dobro zdi, če tudi v resnici ni dobro v narodnem oziru. Tako vidimo, kako v nas eden podira, kar drugi zida; vidimo, da se sedaj eden sedaj drugi veže z ljutim narodnim sovragom proti narodnim interesom, in da slednjič tu pa tam kdo ta kaos domačega boja izrablja tudi v svoje zgolj osebne namene. Posledica temu ne more biti druga, nego da narod od dne do dne vedno bolj hira v svoji revii, da propada, da se izseljuje, in da sovražniki z vsakim dnem dalje in dalje posegajo v naše narodno telo in nam tržejo kos za kosom naše narodne lasti.

Vsakomur, ki čita naše časopise in zasleduje našo politiko, je to stanje naše notorično in menda ne treba mnogo dokazovati tega. Samo dva primera bode nam dovoljeno navesti tu.

Notorično in vsemu slovenskemu svetu znano je, da je dr. Šusterski razcepil na Dunaju Jugoslovane samo iz tega vzroka, ker on, dr. Šusterski, ne more z dr. om Tavčarjem pri eni mizi sedeti. Torej je osebno nasprotstvo odločilo narodno politiko. Mi bi vendar vprašali tu: ali res mora biti tako, da trpi ves narod škodo radi nasprotstva med dr. om Tavčarjem in dr. om Šusterskim? Mari slovenski narod zato voli svoje poslance, da ustreza njihovim osebnim ambicijam? Zares — daleč smo zabredli!

Dalje je nedavno temu dr. Tavčar v nekem intervjuju izjavil z ozirom na našo štajersko politiko, da on je proti abstinenci slovenskih poslancev v deželnem zboru štajerskem in istotako — je rekel — je tudi principijelno proti vsaki obstrukciji, z bok česar da ne bi bil nasproten kakemu »kompromisu« glede celjske slovenske gimnazije. Štajerski Slovenci ne morejo umeti prav, kakšen kompromis naj bi bil to? Ali naj bi se morda

*) Želeli bi bilo, da se slovenski politiki v svojih respektivnih glasilih izjavijo o nasvetu, ki ga hočem staviti v teh izjavanjih. Pisec.

gimnazij za Slovence postavil v kaki vasi....? Ali recimo: v malem trgu! Mari res uče skušnje, da so taki kraji primerni za vspevanje srednjih šol?! Nočemo tajiti, da ne bi bila tu pa tam izjema, da gimnazij tudi v malih krajih vsepa. Ali to so le posamični redki slučajji, ki ne morejo postati pravilo. Vsakako pa morajo biti tudi v takih malih krajih dani gotovi pogoji, katerih pa navadno ravno ni v malih krajih.

Gospod dr. Tavčar je torej proti abstinenci in proti obstrukciji! Mi bi si dovolili staviti tu do gospoda dr. Tavčarja vprašanje: kakšno politiko pa naj bi prav za prav tirali naši poslanci v deželnem zboru štajerskem? Ali naj bi hodili v Gradec samo po svoje dijetete? Mari naj le prav pridno azistirajo prusaskim divjakom, ko isti križajo naš narod?!

Takih primerov politične zmedenosti, tavanja brez vsakega določenega cilja v naši slovenski politiki bi lahko naštevati dalje brez konca in kraja. Pa že ta dva primera pravita — tako se nadajamo — dovolj in dokazujeta, kako neobhodno potrebna je Slovincem politična organizacija. Vsaka armada, ako se hoče uspešno bojevati, mora imeti svoje načelnike in voditelje in sicer pametne, sposobne in za blagor naroda vnete voditelje. Tako je tudi v politiki. Mali smo in ničesar ne moremo doseči sami in brez zaveznikov. Zaveznikov pa bomo imeli le tedaj, ako bomo sami med seboj konsolidirani po soglasju glede na glavne cilje naše, ako bomo — ob vseh diferencah v domačem notranjem okvirju — na zunaj, nasproti svetu, zložni in sporazumljeni v svoji narodni politiki! Naše prepričanje je vsaj tako: ako se Slovinci skoro ne spametujemo, se politično organizujemo ter ne koncentrujemo svojih sil, moramo propasti konečno. Sedaj, v tem kaosu, v tej popolni desorganizaciji smo podobni barki brez krmila in brez vesel, katero valovja vihar buta sem in tja in je v nevarnosti vsaki hip, da jo požoro valovi. Rodoljubje nam torej velepa, da kličemo z Gregorčičem: Naš čolnič ot-mimo!

Politični pregled.

V Trstu, 25. feb. 1902.

Poslancu dru. Bartoliju v odgovor. V sobotni številki smo podali glavne momente iz govora poslanca istrskih mest, dr. Bartolija, v proračunski razpravi, ki se

marljiv in poslušen; ako pa ne bo, da se tudi po obedu ne bo smel igrati z dečki. To je dečku dalo strah, ker je dobro vedel, da se Lucija ne šali. Čitačjoča poglavje iz »Galske vojne« od Julija Cezarja sva bila ravno došla do krvave bitke s Helvečani, ko je Koloman naenkrat vzdignil glavo ter rekel: »Gospod učitelj! Odslej ne boste več tolmačili Luciji onih krasnih pesmi od Stanka Vraza in Niemčiča«.

»Stresel sem se; tako so me razburile besede dečkove«.

»Zakaj?« sem vprašal, pozabivši na dostojanstvo svojega učiteljskega poklica.

»Veste!« je nadaljeval deček tajinstveno in sklonil glavo k meni. »Sinoči so prišli moji sorodniki. Teta Pavlina je spala v eni sobi z materjo, a v istej sobi spim tudi jaz. Mislili sti, da sem že zaspal, ali jaz sem samo zatiskal oči. Vse sem čul. Govorili sti mnogo, ali le o jedni stvari: kako treba Lucijo umeriti.«

»Omožiti?« sem vprašal, a pri tem me je zazelbo v sree«.

»Da, da!« je nadaljeval mladič. »Niste li videli tistega cfrastega gospodiča? To je tetkin sorodnik in Medimurja. Njemu ho-

je vršila minolega petka v poslanski zbornici. Obljubili smo bili, da se nekoliko pomenimo s tem gosp. Bartolijem; danes izpolnjujemo dano obljubo.

Prve trditve v njegovem govoru, da vse neprestano žalijo Italijane vse avstriske vlade ne moremo vzeti z resne strani tudi ob najbolj volji. Kako neki? Kako naj bi si sicer razlagali potem čudno prikazen, da imajo Italijani vso politično moč v svojih rokah po vsem Primorju: v Istri kjer so v veliki manjšini, v Tistu, kjer so bili pred nekolikimi desetletji tudi v manjšini, a so sedaj v večini — vsaj oficijelno; in da odločujejo tudi na Goriškem, kjer so istotako v manjšini in to po številu, po gospodarski moči, po velikosti svojega ozemlja in slednjič tudi v kulturnem pogledu? In kako naj bi si slednjič razlagali najneverjetnejšo neverjetnost, da so isti Italijani, katere — glasom Bartolijevega zatrevanja — baje preganjajo vse avstriske vlade, do nedavno gospodovali celo v isti Dalmaciji, kjer sestavljajo, da ali ne, **cela dva odstotka** vsega prebivalstva? Mari res priča o nedobrotah ali celo zatiranju Italijanov od strani avstrijskih vlad, ako je ves notranji jezik in sploh skoraj ves poslovni jezik vseh sodišč ital., ne samo na Primorskem, kjer so Italijani vsaj v taki manjšini, da jo je možno upoštevati, temveč tudi v Dalmaciji sami, kjer njih narodnost v primeri s hrvatsko-srbskim prebivalstvom dežele, kakor smo zgoraj omenili, skoraj naravnost izginja. Še neštevilno dokazov bi mogli navesti za to, kako avstriske vlade »neprestano žalijo laško narodnost«, ali prepričani smo, da že teh par markantnih potez osvetljuje dovolj drastično vse zavijanje laškega poslanca in bi podrobnosti le kvarile efekt.

V jedni stvari pa popolnoma soglašamo z drom. Bartolijem in sicer v tem, da je navzočnost laških poslancev v dunajskem parlamentu res skoraj popolnoma preveč. V prejšnjem oistavku smo namreč dokazali, da so avstriske vlade napram avstrijskim Italijanom vse prej nego nedobrohotne. Ako bi pa kdo mislil, da imajo laški državnozborski poslanci glavno zaslugo na tem, bi se motil zelo. Kurz zistema v južnih avstrijskih pokrajinah določajo prvič diplomatični obziri, t. j. zveza z Italijo, drugi pa treba upoštevati dejstvo, da se velik boj v Avstriji bije med Slovani in Nemci in da so Italijani tukaj le orodje, katerega Nemci izra-

žejo dati Lucijo. Sestra odide. Vidite, da jej ne boste več tolmačili pesmi. — Lahko si moreš misliti, dragi Evgenij, da mi je vsa kri silila v glavo. V tisti hip me je pretreslo, kakor da mi je nož šel skozi srce. Bil sem pozabil, da sem učitelj, da ne bi bil smel poslušati brbljavega učenca; bil sem pozabil na Galske, rimske legije, Julija Cezarja in latinsko gramatiko. Ne vem, kako sem se vedel, ali moje vedenje je moralo biti na vsaki način nenavadno, ker me je Koloman tako čudno gledal. Lucija se moži. Ta strašna misel mi je prevzela vso pamet, ta misel mi je silila vso kri v sree. Zavel sem se, da sem pogrešil vprašaje dečka, ter sem odrezal kratko:

»E, pa odide torej in ne bom jej več tolmačil pesmi. Učiva se dalje, Kolomane!«

»Deček me je pogledal še čudneje«.

»Učiva se dalje, Kolomane«, sem rekel ostreje. Deček je nagnil glavo nad knjigo in nadaljeval s čitanjem obupne borbe Helvečanov«.

»Jaz seveda nisem nič več čul o Cezarju; latinsko čitanje Kolomanovo se mi je dozdevalo kakor žuborenje meniških litanij. Pusil

bljajo v svojem boju proti Slovaniom. V interesu Nemcev je, da se Slovani na jugu naše monarhije zatirajo; kdo da hipno opravlja to delo, to je Nemcem postranska stvar in je le slučaj, ako za sedaj Italijani opravljajo to službo.

Torej je res popolnoma odveč, da so laški poslanci v dunajskem parlamentu, ker ako bi jih tam tudi ne bilo, bi sistem vsejedno protežiral Italijane! Ako pa se jednokrat kurz avstriske politike izpremeni, ne bo takrat tudi nihče prosil laških poslancev za dovoljenje.

Preidimo k laški opoziciji! Dr. Bartoli je predpostavil, da se avstrijski Italijani zatirajo in na podlagi tega je opravičeval najstrožjo opozicijo, v katero so laški poslanci baje prestopili. — Oh ti preljudba laška »najstrožja opozicija«. To laško »opozicijo« smo že tolikokrat primerno razsvetleli, da je res škoda izgubljati o njej še kako besedo, a ker se je ravno te dni ta »laška opozicija« tako krasno inscenirala v državnem zboru, si res ne moremo kaj, da ne bi se zopet povrnil k njej.

Kakor je vsem znano je bilo v poslanski zbornici te dni govora o tržaških razmerah in je socijalistični poslanec dr. Ellenbogen stavljal nujni predlog, naj se izjemno stanje v Trstu takoj odpravi in naj se tržaški namestnik supendira. Ako bi bila nujnost in meritum tega predloga sprejeta, bila bi vlada dobila tako ubčuten poraz, da bi ga bila težko prebolela.

Evo, tu je bila Italijanom dana krasna prilika pokazati svojo »najstrožjo opozicijo«, strmoglaviti njim baje »sovražno« vlado ter iznebiti se seveda njim istotako »sovražnega« primorskega predstavitelja osrednje vlade, tržaškega namestnika grofa Gočsa! In to toliko bolj, ko je šlo za isti Trst, katerega v državnem zboru zastopajo isti »opozicijski« poslanci! A kako so gospoda Italijani pokazali ob tej priliki svojo opozicijo? Bili so, kakor je znano, proti Ellenbogenovemu predlogu, ter so predlagali vladi, naj prej ko mogoče odpravi izjemno stanje t. j. kakor da bi rekli, naj je odpravi, kadar se jej zljubi! O suspendiranju tržaškega namestnika pa niso hoteli čisto nič slišati in je »Piccolo« naslednjega dne po oni seji hitel zatrevati istemu, da mu Lahii želijo, naj bi se še dolgo, dolgo, prav dobro počutil na namestniškem sedežu v Trstu. Krasna opozicija to, kaj ne?! Lahii si lahko vzamejo patent nanjo. Komedijanti!

sem ga, naj čita, kar hoče in kakor hoče. Nekoliko-krat me je bil vprašal za to ali ono besedo, ali jaz sem odgovoril in ne odgovoril. Želel sem, da čim prej izvršiva nalogo. Sklenil sem, da se opravičim pri gospod, da ne morem ostati na obedu, ker da mi je nekoliko slabo. Naenkrat sem začul skozi senco korake in nekoliko besed. Za hip sta došla Lucija in oni mladi, naciirani gospodič iz Medimurja. Bilo mi je, da se pogreznem v zemljo. Dvignil sem se naglo. Devojka se je nasmehnila blago in rekla:

»Oprostite, gospod Vladimir, da Vas motim v Vašem poslu. Prihajam po zapovedi matere, katera Vas prosi, da za danes odpustite Kolomana, to je, ako je bil dober in marljiv — — —«.

»Dober je bil, gospica!« sem odgovoril hladno.

»Ah!« spomnila se je Lucija, »pogrešila sem.« Čast mi je predstaviti Vam gospoda Karla plemenitega Repušiča, sorodnika moje tete; — gospod Vladimir pl. Milkovič, učitelj mojega brata«.

(Pride še.)

PODLISTEK.

Vladimir.

Hrvatski spisal Avgust Šenoa, prevel M. C-t-č.

IV.

»Bilo je to danes predpoludne. Poučeval sem Kolomana kakor navadno. Sedela sva v gosti senci na gričku, od koder je krasen razgled v gozdno goro. Umaknila sva se, ker so k Dobraničevićem z dežele prišli v goste, in to cela četa tet, stricev in kaj jaz vem; na kratko, bila jih je vsa hiša polna tako, da nama ni ostalo prostorčka za najino latinsko gramatiko. Čim sem v jutro došel, me je gospodinja povabila na obed in jaz sem vsprejel vabilo. Deček je bil onega dne nenavadno priden; pazil je točno na vse, kar sem govoril; na moja vprašanja je odgovarjal kakor treba. Jaz sem se nekako čudil temu, a to tem bolj, ker je med došlimi gosti bilo tudi nekoliko dečkov, s katerimi je imel torej moj Koloman polno opravila. Po takem sem bil pričakoval, da bo moj Koloman raztrešen in nepazljiv. No, kasneje sem si razrešil vso uganjko. Lucija mu je bila rekla, da se mu danes čas pouka prikradja, ako bo

Veseli nas pa Bartolijevo priznanje, da so isti Nemci, s katerimi so Italijani toliko časa živeli v soglasju, začeli stezati roke po laški posesti. Kdor ne ve, kako je bilo to soglasje, povedati mu moramo, da je isto obstalo v tem, da so Nemci s pomočjo Italijanov in Italijani s pomočjo Nemcev zatirali Slovence. Mi smo Italijanom vedno pripovedovali, da pride čas, ko pridejo tudi oni na vrsto! Sedaj so sami prepričani, da smo imeli prav, in to nas v resnici veseli. Prav jim bodi! — Znano je, da se tatje bolj boje svojih tovarišev, nego vsega drugega na svetu...

Interesanten pa je bil dr. Bartoli v resnici, ko se je v svojem govoru obračal do Čehov in Poljakov. O tem hočemo spregovoriti jutri par besed.

Tržaški dogodki in irredenta v Italiji. Kakor govore poročila iz Italije in kakor je bilo tudi pričakovati, je laška irredenta prav temeljito izkoriščala tržaške dogodke za svoje namene. Dne 20. t. m. je bil v Rimu velik shod, na katerem je govoril znani tržaški begun Barzilai, ki je bruhal strast in jezo proti naši državi, a fanatizirana množica mu je pritrjala viharo. Mej drugim je rekel, da Avstrija ne zamuja nobene prilike, da ne bi dušila pajavov »patriotičnega čustvovanja« ne srečnega Trsta. On ne veruje, da je bil štrajk pojav gospodarskega boja, ki se bje po vsej Evropi med delavci in kapitalisti. —

Štrajk da je bil marveč izbruh političkih stremiljenj in strasti, ki že davno razvnamajo Trst. Stroge odredbe, ki jih je izdala avstrijska vlada, spominjajo Italijane, izlasti one v Lombardiji in na Benečanskem, da so Hrvatje še isti Hrvatje, ki so nekdanj tlačili ti pokrajini. Vlada da hoče na vsaki način poslovaniti primorske pokrajine. Naravno je torej, da se je v Trstu slednjič uprla »italijanska vest«. Ob entuzijastičnem pritrjevanju množice je rekel govornik, da je delo sovražnika (Avstrije) bilo zapečeno s krvjo. Ali ukljub temu da stremljenja Trsta prežive ta proganjanja od strani Avstrije. Barzilai je zaključil z besedami Mazzinija: »Brez domovine ne boste imeli nikakega imena. Ne boste imeli nobenih zakonov in še manje pravice; vi boste bastardi človeštva; kjer ni skupne domovine, tam tudi ni obrambenih zvez, ampak le sebičnost in postranski interesi.« Vsprejeta resolucija govori o kruti »hrvatski soldateski«, o maščevanju na italijanskem prebivalstvu, pošilja slavnemu mestu tržaškemu bratski pozdrav in vroče želje za osvobojenje bratov iz tujeja gospodstva, osvobojenje, ki naj Italiji da zopet zje otroke in njen naravne meje.

Slovenske delavce bi prosili, da pazno prečitajo te izbruhe irredentovca Barzilaia, a da ne pozabijo o tem, da tako kakor Barzilai misli in želi vse javno menenje v Italiji, ne izvzemši oficijelne Italije. Da pa ta poslednja ni tako odkrita, kakor Barzilai, to je naravno in še bolj — nevarno!

Državni zbor. (Zbornica poslancev.) V včerajšnji seji državnega zbora so nadaljevali proračunsko razpravo. Prvi je govoril poslanec dr. Ferjančič, ki se je pritoževal na tem, da so se želje slovenskega prebivalstva v razpravah proračunskega odseka premalo upoštevale. Protestiral je posebno proti temu, da se je v proračunskem odseku vsprejel Stürgkhov predlog glede celjskega gimnazija ter je izrekel nado, da se o razpravi te točke v zbornici najde gotovo dovolj dobre volje, ki prizna, da je nevolja Slovencev upravičena. Pritoževal se je potem tudi glede pomanjkanja slovenskih ljudskih šol posebno v Trstu ter je govoril, da, čepravno je vlada o zadnjih dogodkih v Trstu pokazala močno roko — je vendar preslaba, da bi povspesovala miren razvoj. Govoril je potem tudi o divji gonji Italijanov proti jedini slovanski srednji šoli v Istri ter je na podlagi izvajanj laških poslancev dokazal, da Pazin ni čisto italijansko mesto, kakor bi hoteli dokazovati Italijani. Dr. Ferjančič je konstatiral tudi, da se sodniki na slovenskih razpravah v Primorju morajo posluževati tolmačev. Zaključil je z izjavo, da Slovenci ne opustijo upanja, da slednjič vendar pride ura, ki jih reši v njih obupnem boju. Govornik je pozival kompetentne faktorje, naj gledajo, da ta ura ne pride prepozno ne samo za Slovence, temveč tudi za Avstrijo.

Ministerski predsednik dr. Körber je zopet — prepeval staro pesem. Zatrjeval je svojo nepristranost (Mi bi bili bolj zadovoljni ako bi o svoji nepristranosti manj govoril, a

jo več izvrševal. Op. ur.) in je povdarjal državne potrebe. Zagotavljal je, da se razmere boljšajo in druge take lepe stvari, katerih smo že popolnoma siti do grla. Govoril je tudi o nagodbi z Ogersko ter o trgovinskih pogodbah ter je po svoji navadi, tudi o tem — nič povedal. Seveda ni smela manjkati tudi stereotipna njegova fraza, da je vlada vsem narodnostim jednako pravična in fraza o velikem prizadevanju vlade, da doseže spravo med Nemci in Čehi.

Poslanec T a m b o s i je menil, da, ako bi bil Trst slovensko mesto, bi bilo nemogoče, da bi se slovenski poslanci tako malo brigali za to, da se je v Trstu streljalo na ljudstvo. Ko sta govorila še poslance Kern in Hauk, se je razprava prekinila. Pred zaključkom se je razprava odklonila nujnost predloga Vse-nemcev, kateri so zahtevali, naj se uniči državnozbornska volitev v liberški trgovinski zbornici, ker da je bila ta volitev nezakonita.

Razne politične vesti. Grška in Turčija. Grški poslanik v Carigradu se je na poslaništvi pritožil radi pomanjkljivega izpolnjevanja grško turške konvencije od strani turških oblastev.

Nemiri v Albaniji. Albanci so napadli turške čete, ker jim turška oblastva niso izročila krivcev na umoru Mullah Zečka. V boju, ki se še nadaljuje, je 64 mož.

Prince Henrik pruski v Ameriki. Predvčeršnjim je priredil prince Henrik na yahti »Hohenzollern«, ki je zasedrana v New Yorkski luki, obed, katerega so se udeležili Rooseveltovi odposlanci in več drugih odličnjakov. Pozneje je bil prince Henrik v prostori nemškega društva, od kjer se je podal v Jersey City ter se stamošnjega kolodvora odpeljal v Washington.

Tržaške vesti.

Imenovanje v poštni stroki. Minister za trgovino je imenoval poštne praktikanta in absolviranega jurista, Aleksandra Felicettija v Trstu koneptnim praktikanom na c. k. poštnem in brzojavnem ravnateljstvu v Trstu.

V tem hipu zanimiva vest je ta, da sta predsednik pomorske oblasti, pl. Ebner, in predsednik avstrijskega Lloyd Becher odpotovala na Dunaj.

»Slov. Narod« odpira zopet z vso silo vrata, ki so — odprta. Na našo adresu zatrija nekaj, čemur nikdar prigovarjali nismo.

Piše namreč: »Duhovnik postane lahko kakor vsak drugi posveten klerikalec, nasprotnik svojega rodu in pristaš nasprotne stranke. To naj si posebno zapišejo nad vrata v uredništvu »Edinosti«, oziroma v stanovanjih raznih političnih »skremžencev«, ki povzdigujejo klerikalne duhovnike v deveta nebesa.«

Da tudi slovenski duhovnik lahko postane nasprotnik svojemu rodu, tega nam ne treba pisati še le nad vrata našega uredništva, ker imamo to že zapisano in — žal — dokumentirano v uredništvu samem. Mar nismo mi dan na dan v boju s svečeniki, sinovi slovenskih mater in očetov, ki so postali nasprotniki svojemu rodu, ki so pristaši nasprotne stranke, in ki zlorabljajo celo svojo vzvišeno službo v to, da znašajo kletim sovragom našim materijal, iz katerega kujejo isti svoje strupeno orožje proti našemu in — njih rodu?! Vsakogar pardoniramo mi raje, nego duhovnika, ki je pozabil na svojo rojstvo in ki izdaja svojo kri! Ali mi obsojamo, mi se zgražamo nad izdajco in ne nad duhovnikom. Pa mi se ne borimo proti posamičnemu duhovniku izdajci; mi smo marveč danes jedini slovenski list, ki se bori proti italijansko-nemško-latinski struji v naši cerkveni hierarhiji! Mi smo tisti, ki govorimo dan na dan in odkrito, da je ta hierarhija izgubila vsako odporno silo proti vladajočemu germanizatoričnemu zistemu! Mi smo tisti, ki pravimo, da borbo treba naperjati proti zistemu in cerkveni struji, ki služi temu zistemu! Mi smo tisti, ki opozarjamo, da je tu glavna nevarnost, pred katero uprav izginjajo vse druge toli povdarjane več ali manje opravljene, ali pa tudi neopravljene nevarnosti!

Iz dejstva pa, da ne pardoniramo duhovnika-izdajce, nam navstaja tem nujnejša dolžnost, da spoštujemo, da ljubimo in da tudi jemljemo v oobrambo svečenika, ki je ostal zvest delavec tudi na narodnem polju. Mi priznajemo brezpogojno možnost, da je tudi duhovnik izdajalec naroda in pristaš so-

vražnikov, priznavamo, da struja v cerkveni hierarhiji v naši državi v obče ni prijazna Slovincem, a ravno zato, ker priznavamo to, snemamo radi klobuke pred svečenikom, ki je ostal mož-narodnjak ukljub vsemu in vsem!

Povsem nepotreba je torej, da bi ta najnovejši nasvet v »Slov. Narodu« pribijali nad vrata našega uredništva.

Možka podružnica družbe sv. Cirila in Metodija pri sv. Ivanu. Na dopis v »Edinosti« iz sv. Ivana v številki dne 7. februarja odgovarjam:

Tu pri nas obstoji že več nego 10 let možka podružnica družbe sv. Cirila in Metodija. Prve leta je imela ta podružnica redno svoje občne zборе... Z isto vred je delovalo nekaj časa koristno in vspešno tudi »bralno društvo«, osnovano že pred podružnico Ciril-Metodijevo. Leta 1893. se je poleg teh dveh društev ustanovilo še tretje, in sicer današnje sv. Ivansko »Konsumno društvo«.

Gospod dopisnik se pritožuje, da podružnica sv. Cirila in Metodija v poslednjih letih ne deluje več. Par vrstic za tem pa je čitati, da ni koristno, da vodi vse le jedna oseba.

Za časa, ko se je obovalo tretje, to je, »Konsumno društvo« svetoval sem jaz z narodnega principa osnovnemu odboru istega, naj bi se ta ideja za zdaj opustila ker da imamo pri sv. Ivanu že dve drugi krčmi ki se nahajajo v narodnih rokah ter da bi s tem le škodili bralnemu društvu, in posebno prepotrebni podružnici sv. Cirila in Metodija. »Konsumno društvo« pa se je ustanovilo in s tem sta padla »bralno« in Ciril-Metodijeva podružnica, kajti njega odborniki, razumene, in večidel udov so vstopili v isto, z obljubo, da hočejo za podružnico sv. Cirila in Metodija nabirati izredne prispevke.

Kajti udje, kar je resnično, niso bili v stanu plačevati treh udnin. Podružnica sv. Cirila in Metodija ni več ekzistirala, ker kljub temu, da sem jaz kakor blagajnik iste večkrat predlagal gospodu predsedniku, naj bi se sklical občni zbor, da sporočim o delovanju in o računu, se ni odbor mogel združiti ker je bil zadržan po opraviilih v novem društvu.

Tudi minolo leto je sklical g. predsednik občni zbor, a žalibog, zopet brezuspešno ker tudi takrat niso prišli niti odborniki, izmed katerih je g. tajaik imel posla v Istri, in mogoče tudi g. dopisnik »Edinosti« sam je bil kje po opraviilih.

Zaupanje, ki sem je živil od začetka do sedaj od soodbornikov podružnice, mi je v čast. Žal mi je, da sem ostal sam voditelj, kakor pravi g. dopisnik; kakor narodnjak sem bil primoran v to, ko me nikdo (in tudi g. dopisnik sam) brčkone ni hotel ali mogel podpirati, ker je imel, kakor menda tudi drugi gg. odborniki, že dovolj opravila pri konsumnem društvu. Kdor vse sam vodi, kakor pravi g. dopisnik, mora imeti tudi obilo posla. Ni mu torej zameriti, ako, obložen vrhu tega z osebnimi opravili, ni tako strogo spolnjeval svojih dolžnosti kakor se ravno zdaj tirja od njega?! Zato radostno odstopam vse vodstvo boljšim močem.

Lepo in hvalevredno pa bi bilo da bi tudi g. dopisnik začel kaj delati v ta blag namen in da bi sam pomagal v to, da bi se res sešel občni zbor ter da bi tako zopet oživela velekoristna Ivanska podružnica sv. Cirila in Metodija.

Glede računa mislim pa, da ne bo navskrižja. Ko pride g. tajaik iz Istre lahko pokaže zapisnik in poštne receptise o denarju poslanem v Ljubljano do sedaj. In sicer, kolikor sem jaz prejel, poslal sem za družbo sv. Cirila in Metodija v Ljubljano 1209 K 74 stot., in v »Tržaški posojilnici in hranilnici« se nahaja od 14. feb. 1902. po knjižici št. 617. svetoivanske podružnice 64 K 88 st. Vsaki prispevek, nabran za podružnico, je bil tudi resnično objavljen v »Edinosti«, iz katere se lahko prepriča tudi g. dopisnik. Prosim torej!

Sv. Ivan, 21. februarja 1902.

A. T.

Najprimernejša obletnica. Lani dne 24. februarja je bila podpisana pogodba za nakup »narodnega doma« pri sv. Jakobu. Letos pa je bila dne 24. februarja podpisana pogodba za nakup doma »Zavodu sv. Nikolaja«. To je bila pač najlepša in najkoristnejša obletnica.

Koliko jih je? Pišejo nam: Človek res ne ve, bi se-li jezil, ali smejal, ko čita razne liste in ko posluša razne modrijane, ki vsi ugibljejo: koliko mrtvih je bilo o zadnjih

nemirih v Trstu?! Zunanjim listom, ki pišejo o 130 mrtvih, ki mej vrstami namigavajo celo še o večem številu istih, ne moremo zameriti, ker vse izhaja iz lažljivih ali vsaj pretiranih poročil; zameriti pa moramo onim, ki žive mej nami in ki so imeli priliko prepričati se na lastne oči o stvari in ki sedaj strasijo se stotinami mrtvih!

Mi moremo izjaviti z vso gotovostjo, da je bilo prvi dan, to je dne 14. t. m., samo 8 reči osem mrtvih! Štiri osebe so umrle na licu mesta in so bile prepeljane v kapelo k sv. Justu; te si je mogel ogledati vsakdo dne 15. t. m. istotam. Štiri so bile smrtnoranjene in so umrle v noči od 14.—15. ter so bile izpostavljene v kapeli mestne bolnišnice sorodnikom in prijateljem na ogled.

Dne 15. sta bila usmrtena dva, ne vstevši redarja, ki je bil umorjen izven demonstracij. Torej? Denimo, da sti umrli največ še dve osebi kasneje — bi imeli v vsem 13 mrtvih in to je resnično število!

Zakaj se torej pretirava? In v kak namen? Mislite-li, da se da skrivati mrtve ljudi kakor se to lahko dela — z muhami?! To pretiravanje je morda na eno stran koristno, škoduje pa na sto straneh! Bodimo torej objektivni!

Ne poročajmo o razbitih poštnih uradih, ko je vendar vsakemu dano, da se prepriča o nasprotjem! Ne govorimo o treh vojakihi, ki da so spremljali pismonoše, ko je vendar le izmišljotina! In ne pišimo o 130 mrtvih, ko je nam, ki se zanimamo za to, znano, da je pri gornjem številu ena ničla — preveč!! Toliko v blagohotno uvaževanje onim, ki niso popolni neverni Tomaži!

Poročevalc.

Iz pred naših sodišč. Včeraj zjutraj se je pred tukajšnjim deželnim sodiščem vršila razprava proti 17-letnemu mizarju Franu F. z Goriškega, obtoženemu zločina tatvine. Sodišče mu je prisodilo 6 mesecev zapora. Branil ga je odv. dr. Reiser.

Drobne vesti. Nesreča. 46-letna A. Sošič, stanujoča v ulici Cipriano št. 7, je včeraj padla po stopnicah in se močno ranila na prsa. Prvo pomoč je poškodovanka dobila na zdravniški postaji, pozneje so jo pripeljali v bolnišnico.

Neznanci odnesli uro. Josip Gismundi je naznanil včeraj policiji, da so se mu v gostilni »Gallipoli« v ulici del Ponte približali njemu neznani trije možje, kateri so mu odnesli uro z verzičico!!

Proti 7 božji zapovedi. Včeraj popoldne so odveli v zapor 27-letnega Jerneja F. iz Pirana, ker se je pregrešil proti 7 točki božjih zapovedi. Ta mlad mož si je namreč prisvojil več stvari, ki niso bile nikdar njegove, temveč neke gospe Lucije Dugolin.

Poskušani samomor. Včeraj se je hotela zastrupiti 30 letna Roza S., stanujoča v ulici S. Maurizio. Domačini pa so opazili nje namen in jo rešili. Poklicani zdravnik jo je dal prenesti v bolnišnico. Vzrok poskusu samomora je bila nesrečna — ljubezen.

Težko poškodovan je. Sinoč je bil 19 letni slikar Cezar Košuta, stanujoči v ulici sv. Marka, v gostilni »Tenze« v ulici Sette Fontane. Radi neznanih vzrokov se je sprl z neko družbo mladeničev v isti gostilni. Med prepiralec sta prišla redarja, ki sta razburjene duhove pomirila. Takoj na to je Košuta zapustil gostilno. A ni napravil še korakov od gostilne, kar je prišel za njim eden istih mladeničev in ga nenadoma napadel z nožem. Nevarno ranjenega Košuto so prenesli v bolnišnico. Napadalec, ki čuje na ime Santo Zupin, so redarji nemudoma aretirali in ga odveli v ulico Tigor.

Dražbe premičnin. V sredo, dne 26. februarja ob 10. uri popoldne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici S. Maurizio št. 4, hišna oprava; v ulici S. Silvestro št. 1, hišna oprava; v ulici Sette Fontane št. 26, oprema v zalogi in jestvine; v ulici Acquedotto šte. 32, hišna oprava; v Rojanu št. 128, hišna oprava.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7. uri zjutraj 4.1 ob 2. uri popoldne 15.5 C. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 763.4 — Danes plima ob 8.22 predp. in ob 9.1 pop.; oseka ob 9.37 popoldne in ob 4.11 popoldne.

Vesti iz ostale Primorske.

× Iz Lovrana (Istra) nam pišejo dne 15. februarja 1902.: Dovolite mi, cenjeni gosp. urednik, malo prostora v »Edinosti«, katero tudi mi Hrvatje najraje čitamo in jo smatramo za svojo.

Razmere v našem mestu, kjer je, žali- bože, na krmilu laško irendentaška klika — so skoraj iste kakor pri Vas v Trstu. — Če imate tam velikolaške patrijote a la »Raš Kovič« itd., imamo tudi mi »svoje«, kakor n. pr. »fiorentince« Jeletić, »toškance« Cupar itd. Imamo tudi naduhtelja laške šole, rojenega v Sežani, katerega naši »šijorici« s polnim pravom smatrajo za vodjo stranke svoje.

Vsa ta baje »laška« klika gre za tem, da popolnoma poitalijanči naše mesto in okolico in da pokaže laškemu svetu, da tukaj v Lovrani (sic!) so le pristni lahoni, katerim bi se moral diviti celo kak Barzilaj e compagni. Misliti si morete torej njihovo jezo in žalost, ker smo o zadnjih deželnih volitvah za kmečke občine zmagali tu mi Hrvatje.

Biti »pristni Lahici«, a ne imeti svoje »Legge«, pomenilo bi biti fumani di nazionalità magiara con sentimentisti itroitalia- noslavi. (Kaka klobasa je to! Stavec.)

Torej ti »pristni« priredili so letos »velikansko veselico«; povabili so 400 oseb, a prišlo je menda kakih 50. V tržaškem »Piccolu« smo čitali, da bo ta veselica nekaj »posebnega«; in res je bilo, ali ne poseb- nega, ampak nekaj »navadnega«: »baruffe in fameja«! Hudobni jeziki pravijo celo, da je bila »blagajna« v veliki nevarnosti, iz katere jo je izvlekla naša draga kranjska »Kukuma«! Seveda to drže oni tajno, ali ti Hrvatje vam vse poizvejo. Čudno pa nam se zdi, da »Piccolo« ni še nič priobčil o izidu te »velikanske in posebne veselice«!

Ali tudi tukaj pri nas ti »kamaristi«, ki sicer tako mrze hrvatski jezik, čeprav so sesali hrvatsko mleko, rabijo, kedar gre za njihove lastne interese, prav radi tudi hr- vatski jezik.

Mislím, da Vam je poznano, da je tudi naš Lovran postal zdravilišče in da bi našim »patris patriae« moralo biti v naj- večjo skrb, da se polepšata mesto in okolica! Ali oni vam delajo narobe. Pokopališče bi n. pr. hoteli prenesti ravno na enega naj- lepših položajev, kar jih ima naše mesto! In to tja, kjer je društvo »Kvarnero« z ve- likim stroškom napravilo prav krasen park in ugodno sprehajališče. Ravno tako, kakor da bi pokopališče sv. Ane hoteli prenesti sredi parka pri sv. Andreju ali pa na obrežje v Barkovljah!

Če se to uresniči, Lovran izgubi ves svoj čar in lepoto in ptujci bi izostali s pol- nim pravom.

Zato pa vsaki pravi rodoljub (ene ali druge stranke) mora želeti, da Lovran po- stane to kar mu pripada po pravu in po naravni legi, je dolžan živo prizadevati si, da se pokopališče prenese dovolj daleč iz mesta! In to v kraj, kjer je za to najbolj prikladno! Nikar pa ne v Lokvo. A Vi, dragi »patris patriae«, pazite, da Vas ne bodo potomeci proklinjali z vso pravico.

Naša dična hrvatska čitalnica »Danica« bo letos svečanim načinom praznovala deset- letnico svojega obstanka in priredi menda po Veliki noči sijajno veselico, katera bo — kakor upamo — mnogoštevilno obiskana.

Svoječasno Vam priobčim program in izid. Bog, Hrvat in Sloveni!

Dragomir P.

× Cerkevni rop v Gorici. V soboto ponoči so oropali neznani zlikovci oltar M. Božje v goriški stolni cerkvi. Škode je kakih 200 kron.

Vesti iz Koroške.

+ Narodni dom v Velikoven. Slo- venska posojilnica v Velikoven je kupila ne- davno odnotno največje gostilno »pri zlatem orlu«. Ta nakup je spravil narodne nasprot- nike v kar največje jezo, ker ne morejo pre- nesti, da dobé Slovenci v Velikoven svojo gostilno, ali kakor so jo krstili nemčurji sami, svoj »Narodni dom«. Tu bo imela odslej posojilnica, pozneje tudi gospodarska zadruga, svoj dom, Slovenci iz mesta in okolice svoje zbiralnice.

Razne vesti.

Senzacionalen samomor. V bosanski Dubici provzročila samomor sodnega pristava Gumpłowicza veliko zgledovanje. Samomorilec je zapustil pismo do ministra Kallaya, v ka- terem navaja kakor razlog samomoru šikanir- ranje, kateremu je bil izpostavljen v svojem službovanju. Prebivalstvo Dubice se je obr- nilo do ministra Kallaya, naj izvede prei- skavo, a govori se, da se bo o tem samomoru govorilo tudi v delegacijah.

Sin bivšega ministerskega predsednika Potockega je ponesrečil na lovu. — Vdova pok. ministerskega predsednika Alfreda grofa Potockega je dobila včeraj brzojavko, katera jej naznanja, da je princ Matej Radziwil na lovu po nesreči obstrelil Josipa grofa Potoe- kega ter ga nevarno ranil. Grofa Potockega bodo morali operirati. Njega stanje je zelo nevarno.

Jubilejni koncert »Slov. pevskega društva na Dunaju.« »Slov. pevsko društvo« priredi s prijaznim sodelovanjem dvorne operne pevke gospe Foerster-Lauterer, slavljenega virtuozar Jaroslava Kocián-a, opernega peveca dr. K. Krüklja (bariton), komponista Josipa Nešvera in »Du- najskih filharmonikov« v soboto 8. marca 1902. v proslavo svojega 40-letnega obstanka in veliki glasbeni dvorani velik slovanski slavnosten koncert. — Po koncertu se bo v mali glasbeni dvorani skupno pra- znoval slavnostni večer, katerega se udeleže samo udje društva, zastopstva korporacij in društev, kakor tudi vabljeni gostje. Tem po- tom se najljubneje vabijo vsi bivši člani društva, pevska društva, korporacije, kakor tudi prijatelji in podpiratelji društva, da po- časte s svojo prisotnostjo to za vse veliko Slovanstvo na Dunaju velevažno slavlje ter tako dejansko pripomorejo k prosperu tega velikega slovanskega podjetja. Oglasila se prosijo na naslov društvene pisarne L. Bräu- nerstrasse 7. (Slovanská beseda).

Ne teptaj z nogami,

kar Ti je Bog podaril v naravi in kar osve- dočujejo sledeče vrstice (izvirniki so vsako- mur na razpolago). In sicer so pisali:

Gosp. M. župan v M. Uljudno Vas pro- sim, da mi pošljete še 5 zavitkov »Pectora«, katere bodem rabil proti kataru in kašlju. Že po uporabi prve pošiljave sem opazil takoj zboljšanje mojega zdravja.

Gosp. dekan B. v R. Prosim Vas, da mi pošljete s poštnim povzetjem jednako pošilja- tev »Pectora« kakor prej. Dotični čaj raz- pušča sline in je moj sosed jako zadovoljen.

Gosp. B. G. v N. Bavarsko. Uljudno Vas prosim s tem, da bi mi blagovolili poslati po poštnem povzetju zopet 10 zavitkov »Pectore«, katera mi služijo izvrstno za utešenje mojih bolečin, koje trpim nad 25 let ter se hočem nadalje posluževati Vašega čaja, kajti trpim na težkodihanji, ker sem že 71 let star.

Gosp. G. v H. Pošljite mi nemudoma 10 zavitkov Svoje »Pectore«, koje sem že leta 1895. ali 1896. uporabljal z najboljšim uspe- hom. Že v naprej se Vam lepo zahvaljujem ter Vas pozdravljam.

Gosp. A. P. v P. Zgornje Lužice. Uljudno Vas prosim, da bi mi blagovolili takoj po- slati 5 zavitkov Svoje izvrstne »Pectore«, katero hočem uporabiti proti kataru v grlu. »Pectora« mi je na lansko jesen izvrstno pomagala do ozdravljenja na plućnem ožstrem kataru.

Da se vdobi pristen »Pectora« obrniti se je na **lekarno »Diana« v Budimpešti**, Károly-körut 5., katera jo razpošilja v zavit- kih po 2 kroni.

Gospodarstvo.

Z Vipavskega. Dasi ne stori naša c. kr. kmetijska družba v Gorici za naše kmeto- valce najmanjše stvari, vendar napreduje kmetijstvo na Goriškem prav brzim korakom. Goriški kmetovalci so prevideli, da se ne smejo več zanašati na druge, najmanje pa na družbo, ki je prišla zadnji čas popolnoma v sovražne roke. Zato so se poprijeli sami dela in njihov trud je Bog blagoslovil. Kako lepo napredujejo naši kmetovalci v vinograd- ništvu, zna povedati oni, ki je videl njihove vinograde na amerikijski podlagi. Tudi raz- stava v Kasovljah pokazala je mnogo na- predka. Prihodnjo spomlad priredi se v Go- rici razstava, s katero bo združen tudi vinogradniški shod. Na tem shodu ustanove tudi vinarsko društvo, ki bo imelo namen

speševati vina naših kmetovalcev. Da na Vi- pavskem tako lepo napredujemo, ima veliko zaslugu tudi pri nas jako razširjeni, »Vinarski in vrtnarski list«, ki ga iz- daje kmetijska družba v Trstu. Ta vrli list mor- al bi imeti vsaki naš kmetovalec in naj bo še tako ubožen! Eno krono zmore pač vsakdo. Dasi ima slovenska kmetijska družba v Trstu jako skromne moči, vendar deluje mnogo boljše in z mnogo večim uspehom, nego s ti- sočaki podpirana c. kr. goriška. Zato kličem našim kmetijskim rojakom: vpišite se v kme- tijsko družbo tržaško ali pa naročite si vsaj »Vinarski in vrtnarski list«, ki vam daje za samo 1 krono tisoč in tisoč zlatih nauk!

Mesta potovalnih učiteljev.

C. kr. namestništvo za Primorje razpi- suje tri mesta potovalnih poljedel- skih učiteljev. Za jedno teh mest do- ločen je italijanski, za drugi dve slovenski, oziroma hrvatski učni jezik.

Dolžnosti potovalnih poljedelskih učiteljev so določene v posebnem službenem navodilu in obstoje večinoma v strokovnem potovalnem poučevanju kmetijskega prebi- valstva s tem, da se mu dajejo poljudna, s praktičnimi dokazili združena predavanja o različnih strokah domačega kmetijstva.

Poljedeljski potovalni učitelji nastavi- jo se pogodbeno in za sedaj za jedno poskušno leto; oni so pomožni organi c. kr. namest- ništva in se prideli eventuelno kakemu c. kr. okrajnemu glavarstvu.

Poljedeljski potovalni učitelji bodo dobi- vali letaino 1800 in stalni potni pavšal 1000 kron, kateri prejemki se bodo izplačevali vna- prej v mesečnih obrokih.

Po preteku vsakih štirih let popolnoma dovoljnega službovanja poviša se gornja letnina in sicer za štiri štiriletna po 450 kron.

Prosilci za ta mesta morajo svoje za- dostvo z dokumenti preskrbljene prošnje, z dokazom starosti, avstrijskega državljanstva, dovršenih študij, delovanja v kmetijski praksi in jezikovnega znanja, vložiti do najdalje 30. marca 1902 na c. k. namestništvo.

Oai prosilci, ki so položili skušnjo učiteljske sposobnosti za pouk na kmetijskih šolah, ali ono za sadjarstvo in vinarstvo na c. k. visoki šoli za poljedelstvo na Dunaju, imajo prednost, kakor tudi oni prosilci, ki zamorejo dokazati zadostno znanja drugih deželnih jezikov.

Brzojavna poročila.

Sankejoniran zakon.

DUNAJ 25. (B.) »Wr. Ztg.« objavlja sankejonirani zakon o kontingentu no- vincev.

Vojna v južni Afriki.

PRETORIJA 24. (B.) V noči med 19. in 20. februarjem napadli so Buri linijo trdnjav (block-houses) Frankfort-Wrede blizu Twee-Koppies. Buri so uničili trnjevo ograjo ter med močnim streljanjem Angležev šli preko linije trdnjav. Več njih je bilo ubitih, ali Buri so vzeli mrliča seboj. Dewat je se svojimi četami sedaj ob reki Wilge. (Čemu so vzeli Buri trupla mrtvecev seboj, tega bi menda ne znal niti lord Kitchener sam pojasniti. Po slovensko se ima ta stavek čitati tako: da niso Angleži nobenega Bura ubili, kar znači nov poraz Angležev. Op. ured.)

Dogodki na Španjskem.

MADRID 24. (B.) V senatu je prečital vojni minister general Weyler brzojavko iz Barcelone s sporočilom, da se tam dela v vseh tovarnah izvemši metalurgične tovarne. Razun tega je prijavil vojni minister, da se je v Murcia, Cartagena, Valencia, Reus, Taragona, Fortosa in Castellon vzpostavil mir. V Sevilli so bile gluče razpršene. Senat je izjavil svoje zadovoljstvo na teh vesteh.

Princ Henrik v Ameriki.

WASHINGTON 24. (B.) Ko je princ Henrik v spremstvu državnega tajnika Haya in admirala Evansa prispel pred Belo hišo, svirala je tam nastavljena vojaška glasba nemško narodno himno. Predsednik Roosevelt je vsprejel princa v takimenovani modri dvorani. Pogovor je bil zgolj formalne naravi. Od tu se je peljal princ na nemško posla- ništvo, eskortiran od konjištva. Princ se je nastanil v prvem nadstropju. Malo pred 12. uro se je pripeljal pred poslaniško palačo predsednik Roosevelt, da povrne princu Hen- riku obisk. Pozneje je pozdravil princa pred- sednik distrikta Columbia. Predsednik se je spominjal Georga Washingtona, kateremu so pokladali simpatije najboljši možje Nemčije,

in kateremu se je divil Friderik Veliki. Po- tem je princ Henrik obiskal vse poslanike ter je popoldne vsprejel ves diplomatski zbor. Popoldne ob 4. uri se je podal na kapitol. Prišedšega v senat so ga pozdravili s ploskanjem.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
MIZARSKA ZADRUGA V GORICI
 z omejenim jamstvom
 naznanja slovenskemu občinstvu, da
 je prevzela
prvo slov. zalogo pohištva
 iz odlikovanih in svetovnoznanih to-
 varn v Solkanu in Gorici
Antona Černigoj-a
 katera se nahaja
 v Trstu, Via Piazza vecchia
 (Rosario) št. 1.
 na de (sni strani cerkve sv. Petra).
 Konkurenci nemogoča, ker je blago
 iz prve roke.
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Prva tržaška tovarna

za izdelovanje ogledal

Čiščenje, zaokroževanje, dekoriranje kristalov in šip. Popravljanje pokvarjenih ogledal ter posrebrjenje istih.

Cene najugodnejše.

Aleksander Rocco - Trst.

Tovarna: Pisarna:
 ul. Sette fontane 35. ul. Gelsi 3/a.
 Telefon 941. -

PRVA TOVARNA za čopiče in ščetke Santo d' Angeli

TRST. - Via S. Antonio - TRST
 (nasproti Zennaro in Gentili).

Specijaliteta čopičev za zidna dela neprepežne trpežnosti. Bogat izbor ščetk, strojev za čiš- čenje parketov, metelj, metlice, ščetk od perja, palic za iztolči prah.

Velikanski izbor mil, glavnikov, parfumov, listnic, novčark, mošnjčkov itd.

Vse po jako nizkih cenah.

V prepričanje se prosi blagohoten obisk.

KARLO PERTOT

kamnosek

nasproti pokopališču pri Sv. Ani.

Izdeluje iz istrskega in kraškega kamenja vsa- kovrstne najnavadnejše do najfinejšje izdelke.

Priporoča se slavn. občinstvu za vsa- kovrstne napisne plošče in nagrobne spo- menike.

Sprejema naroče za stavbinske in druga v to stroko spadajoča dela.

Vsaka naročba se izvrši točno in po ugodnih cenah.

MATTONI
GISSHÜBLER
 naravna
 alkalna kislina

Aleksander Levi Minzi

Prva in največja tovarna pohištva
 vseh vrst.

TRST

TOVARNA: ZALOGA:
 Via Tesa, Piazza Rosario št. 2
 vogal (šolsko poslopje)
 Via Limitanea in Via Riborgo št. 21.

Telefon št. 670.

Velik izbor tapetarij, zrcal in slik. Iz- vršuje naročbe tudi po posebnih načrtih.

Cene brez konkurence.

ILUSTROVANI ČENIK ZASTONJ IN FRANKO
 Predmeti postavio se na oa. obrod
 ail železnico franko

